

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2Tos/115/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4218010414
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Kováčová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4218010414.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Kováčovej a sudkýň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a, v trestnej veci proti odsúdenému F. M., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j/ Tr. zák. o sťažnosti odsúdeného F. M. proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 25. 10. 2018 sp. zn. 1Nt/18/2018, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 04. 12. 2018, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného F. M. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Komárno (ďalej len súd I. stupňa) podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného F. M. (ďalej len odsúdený) na povolenie obnovy konania pôvodne vedeného na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 3T/49/2017.

Súd I. stupňa uviedol, že odsúdený podal návrh na povolenie obnovy konania, v ktorom uviedol, že jeho družku vyhľadala E. O. s tým, že vie dosvedčiť, že nie odsúdený, ale Tamás Z. predával drogy. On pôvodne nechcel uzatvoriť dohodu o vine a treste, nahovorili ho na to policajti, že bude mať menší trest a bál sa o svoju družku a deti, lebo Z. sa im vyhrážal. Uznal, že čiastočne je vinný, že drogy bral ale nie z toho, že ich predával.

Súd I. stupňa vypočul na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí svedkyňu E. O., ktorá uviedla, že v čase, keď bol odsúdený zadržaný, sa nachádzala v byte Z. aj ona, pretože si chcela od Z. kúpiť drogy. Z. jej povedal na adresu odsúdeného, ktorého odvážali policajti, že ho on nechal odvieť a že keď sa niečo odváži niekomu povedať, dopadne ako on. Od odsúdeného si nikdy drogy nekupovala a nemá ani vedomosť o tom, že by ich užíval.

Súd I. stupňa vypočul tiež družku odsúdeného F. K., ktorá uviedla, že ona žiadala odsúdeného, aby uzavrel dohodu, pretože nechcela, aby dostal 12 rokov. Z. sa jej vyhrážal, našla aj zapichnutý nôž v okne a vlámali sa k nim do bytu. Nemá vedomosť, že by jej druh užíval drogy, alebo tieto predával.

Súd I. stupňa konštatoval, že zo spisu Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/49/2017 bolo zistené, že odsúdený v pôvodnom konaní uzavrel dohodu o vine a treste s prokurátorom, ktorá bola súdom schválená, a na základe ktorej bol uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 139 (správne malo byť uvedené § 138) písm. j/ Tr. zák. na skutkovom základe v napadnutom uznesení konštatovanom a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným

stupňom stráženia a súčasne ochranné liečenie protitoxikomanické ambulantnou formou a ochranný dohľad.

Súd I. stupňa uviedol, že svedkyne vypočuté na verejnom zasadnutí neuviedli žiadne nové skutočnosti, ktoré by súd nepoznal, keďže už aj v prípravnom konaní odsúdený tvrdil, že G. Z., ktorý bol vypočutý v procesnom postavení svedka, tiež predával drogy. Konštatoval, že svedkovia uvedení v skutku, pre ktorý bol odsúdený, boli viackrát vypočutí v prípravnom konaní a pri každom výsluchu uviedli, že drogy kupovali od odsúdeného. Taktiež poukázal na skutočnosť, že odsúdený uzavrel dohodu o vine a treste a ani pred súdom I. stupňa neuvádzal, že by tak nekonal dobrovoľne. Aj na samotnom verejnom zasadnutí v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania priznal, že je čiastočne vinný, lebo sa u neho drogy našli a tieto užíval, iba ich nepredával, len iným dával.

Nebolo teda podľa súdu I. stupňa preukázané tvrdenie odsúdeného, že by vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, alebo ktoré by mohli spolu už s vykonanými dôkazmi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste. Preto návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania v právoplatne skončenej veci vedenej pod sp. zn. 3T/49/2017 zamietol, keďže nezistil žiadne dôvody obnovy konania uvedené v ustanovení § 394 Tr. por.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení, podal odsúdený sťažnosť, v ktorej uviedol, že disponuje svedeckými dôkazmi o jeho nevine a požiadal krajský súd, aby sa tým dôsledne zaoberal a následne návrh na povolenie obnovy konania povolil. Jednoznačný dôkaz, o ktorom v minulosti nemal vedomosť a má absolútny vplyv na nové rozhodnutie o vine, predložil už súdu I. stupňa, avšak tento iba formálne jeho návrh posúdil s poukazom na uzatvorenú dohodu o vine a treste. Pritom bolo povinnosťou súdu sa s novým dôkazom vysporiadať. Okrem toho poukázal na zásadu, že priznanie nezakladá dôvod, aby súd vzal vinu za preukázanú bez vykonania dôkazov. Jeho návrh na povolenie obnovy konania bol teda iba formálne zamietnutý, čo je hrubým porušením výkonu práce súdu a ignorovaním zásady práva na spravodlivý súdny proces.

Z uvedených dôvodov žiadal krajský súd, aby sám vo veci rozhodol tak, že návrh na povolenie obnovy konania bezodkladne povolí a nariadi súdu I. stupňa, aby sa riadne vysporiadal s novou dôkaznou situáciou.

Uvedenú sťažnosť ešte písomne doplnil svojím podaním došlým na Okresný súd Komárno dňa 09.11.2018, v ktorom uviedol, že zo svedeckej výpovede svedkyne O. vyplynulo, že drogy nepredával on ale svedok Z., pričom sa jedná o tak dôležitý dôkaz, ktorý musí súd akceptovať. Poukázal aj na to, že sa jedná o svedeckú výpoveď súdu skôr neznámu a je nepochopiteľné, prečo súd I. stupňa tento svedecký dôkaz ignoroval. Ďalší relevantný dôkaz poskytla svedkyňa K..

Pokiaľ ide o výpovede svedkov z pôvodného konania, konštatoval, že sa jednalo o užívateľov drog, ktorí boli psychicky labilní, mentálne deformovaní, preto výpoveď takýchto osôb musí byť posudzovaná aj z hľadiska vierohodnosti a mala by byť každá výpoveď osoby drogovo závislej konfrontovaná s psychologickým a psychiatrickým aspektom. Bez ohľadu na uzatvorenie dohody o vine a treste, s prihliadnutím na princíp dokazovania viny, nemôže priznanie znamenať, že je automaticky vinný.

Z uvedených dôvodov žiadal, aby krajský súd sťažnosť posúdil ako dôvodnú, zrušil napadnuté uznesenie a sám vo veci rozhodol tak, že obnovu konania povolí. Záverom konštatoval, že požiadal predsedu Okresného súdu Komárno, aby mu poskytol rozvrh práce, keďže došlo k zjavnej pochybnosti o zákonom sudcovi v tejto veci.

Krajský súd v Nitre, ako nadriadený súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por., preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Po preskúmaní spisového materiálu a postupu súdu I. stupňa pri rozhodovaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania nadriadený súd zistil, že súd I. stupňa postupoval zákonne a rozhodol správne, pričom svoje rozhodnutie aj adekvátne odôvodnil, preto naň nadriadený súd v podrobnostiach len poukazuje.

Nadriadený súd sa v celom rozsahu stotožnil s názorom súdu I. stupňa. Nad rámec dôvodov uvedených v odôvodnení napadnutého uznesenia uvádza, že hoci odsúdený predložil nový dôkaz (výpoveď svedkyne E. O.), podľa neho preukazujúci, že drogy predával osobám uvedeným v skutku, pre ktorý bol uznaný

vinným, svedok G. Z. a nie on, tento dôkaz nie je spôsobilý spolu s dôkazmi už skôr známymi, odôvodniť iné rozhodnutie o vine.

V tejto súvislosti krajský súd poukazuje najmä na v pôvodnom konaní zadovážené dôkazy - svedecké výpovede svedkov R. Y., V. X., N. J., G. Z., Q. M. a N. H., ktorí si od odsúdeného zadovážovali omamné a psychotropné látky, a ktorí tieto skutočnosti jednoznačne vo svojich výpovediach, i po vznesení obvinenia odsúdenému, za prítomnosti obhajcu odsúdeného potvrdili. Krajský súd ďalej poukazuje okrem iného i na zápisnice o rekognícii osoby, znalecké posudky kriminalistického a expertízneho ústavu, odborné vyjadrenie k hodnote zaistej drogy a na zápisnicu o vykonaní osobnej prehliadky.

Z uvedených dôvodov ani jeden z dôkazov predložených odsúdeným v konaní o povolení obnovy konania nevyvracia skutočnosť, že odsúdený spáchal predmetný skutok, keďže svedkyňa E. O. iba potvrdila, že ona od odsúdeného drogy nekupovala a že nemá vedomosť, že by ich užíval. To však nevyvracia skutočnosť, že odsúdený predával drogy iným (vyššie uvedeným) osobám a ani skutočnosť, že mu boli drogy zaistené.

Preto krajský súd poukazuje na skutočnosť, že svedkovia, ktorí od neho kupovali omamné a psychotropné látky, sa v prípravnom konaní vyjadrovali k spôsobu jeho obhajoby a uviedli, že nikým neboli pred výpoveďou ovplyvňovaní, ani príslušníkmi polície, ani svedkom G. Z. a že drogy kupovali práve od odsúdeného. Práve z tohto dôvodu nemôže zmeniť rozhodnutie o jeho vine iba výpoveď jedinej svedkyne, ktorá uviedla, že ona sama drogy od odsúdeného nekupovala a že má vedomosť, že drogy predával G. Z. a nie odsúdený. Pokiaľ odsúdený vo svojej sťažnosti poukazuje na to, že svedkovia, ktorí ho usvedčovali, boli narkomani, krajský súd dodáva, že takou osobou je podľa vlastného vyjadrenia svedkyňa E. O. a že skutočnosť, že osoba požíva psychotropné a návykové látky, ešte automaticky nezakladá jej nedôveryhodnosť, zvlášť v konaní vedenom pre drogovú trestnú činnosť, kde obvykle bývajú svedkami osoby závislé od omamných a psychotropných látok.

S poukazom na uvedené, mal súd I. stupňa v pôvodnom konaní splnené všetky zákonné podmienky na schválenie dohody o vine a treste a rovnako tak správne súd I. stupňa v tomto konaní zamietol návrh na povolenie obnovy konania. Ani nadriadený súd nezistil žiadne nové skutočnosti v prospech odsúdeného, ktoré by súčasne boli dôvodom na povolenie obnovy konania v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. Skutočnosti uvádzané odsúdeným v návrhu na povolenie obnovy konania, resp. počas verejného zasadnutia pred súdom I. stupňa, nie sú dostatočným dôvodom na povolenie obnovy konania.

Nadriadený súd v tejto súvislosti dáva do pozornosti, že v konaní o povolení obnovy konania podľa Trestného poriadku príslušný všeobecný súd nepreskúmava zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia, ale posudzuje otázku, či nové skutočnosti alebo dôkazy skôr neznáme, v spojení s dôkazmi už vykonanými, môžu odôvodniť iné rozhodnutie o vine. Rovnako tak nie je účelom konania o povolenie obnovy konania posudzovať vinu odsúdeného.

Konanie o povolenie obnovy konania pozostáva teda zo skúmania prípustnosti návrhu a skúmania odôvodnenosti návrhu. Súd najskôr skúma formálne náležitosti návrhu na povolenie obnovy konania podľa § 399 ods. 1 Tr. por., ďalej sa musí zaoberať tým, či navrhovateľ vo svojom návrhu uvádza Trestným poriadkom predvídané dôvody na povolenie obnovy konania a konečne skúma odôvodnenosť návrhu, t.j. či sú uvádzané skutočnosti a dôkazy spôsobilé na to, aby bolo v obnovenom konaní možno dosiahnuť iné rozhodnutie vo veci v zmysle ustanovenia § 394 Tr. por.

V predmetnom konaní síce boli splnené formálne náležitosti návrhu na povolenie obnovy konania podľa § 399 ods. 1 Tr. por., t.j. návrh podala osoba na to oprávnená, smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je obnova konania prípustná a nie je v zmysle § 395 Tr. por. vylúčená, avšak súčasne nebola zistená existencia nových skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi, odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného F. M., alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest odsúdeného bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Súčasne krajský súd nezistil ani žiadne porušenie ustanovení Trestného poriadku v postupe súdu I. stupňa pri prerokovávaní jeho návrhu na povolenie obnovy konania, pričom napadnuté uznesenie je aj riadne odôvodnené a preto odsúdeným vytýkaný „tzv. formalizmus a obchodovanie s dôkazmi“ považuje

iba za formu jeho obrany. V tejto súvislosti dáva krajský súd do pozornosti, že nový dôkaz v podobe svedeckej výpovede E. O. nezakladá dôvod na povolenie obnovy konania a to bez ohľadu na skutočnosť, či rozsudku Okresného súdu Komárno vo veci vedenej pod sp. zn. 3T/49/2017 predchádzalo uzavretie dohody o vine a treste alebo nie.

K oznámeniu odsúdeného, že má pochybnosti o tom, že o návrhu na povolenie obnovy konania rozhodol zákonný sudca, krajský súd udáva, že v zmysle ustanovenia § 397 ods. 2 Tr. por. o návrhu na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozhodnutím súdu, rozhoduje iný samosudca alebo iný senát súdu, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni. S poukazom na uvedené nemôže o návrhu na povolenie obnovy konania rozhodovať sudca Okresného súdu Komárno JUDr. Martin Ivan, ktorý rozhodoval v pôvodnom konaní a preto správne bol jeho návrh na povolenie obnovy konania po dôjdení na Okresný súd Komárno, pridelený zákonnému sudcovi prostredníctvom elektronickej podateľne, ktorá vec pridělila sudkyňi JUDr. Erike Jóbovej.

Na podklade hore uvedených skutočností a s odkazom na zákonné a správne dôvody napadnutého uznesenia, bola sťažnosť odsúdeného F. M. ako nedôvodná zamietnutá, keďže neboli zistené žiadne dôvody na zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by boli v prospech odsúdeného a ani žiadne také nesprávnosti v konaní, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzalo a ktoré by mohli spôsobiť nezákonnosť rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.